

Притча про майстра

Якось увечері зібралися разом музичні інструменти: скрипка, саксофон, труба, сопілка й контрабас. І виникла між ними суперечка: хто краще і потрібніше людині. Кожен інструмент почав виводити свою мелодію, показувати свою майстерність. Але виходили не музика, а жахливі звуки. І чим більше старався кожен з них, тим не зрозуміліша і потворніша ставала мелодія.

Але з'явилася людина і помахом руки зупинила ці звуки, сказавши: «Друзі, мелодія – це одне ціле. Нехай кожен прислухається до іншого, й ви побачите, що вийде.»

Людина знову змахнула рукою, і спочатку несміливо, а потім все краще зазвучала мелодія, у якій було чути смуток скрипки, ліричність саксофона, оптимізм труби, ніжність сопілки, величність контрабаса.

Інструменти грали, з замилюванням стежачи за чарівними помахами рук людини. А мелодія все звучала і звучала, поєднуючи виконавців і слухачів в одне ціле.

Як важливо, щоб оркестром хтось диригував. **Досягнення гармонії можливе тільки тоді, коли всі об'єднані однією метою.**